

selv om jeg godt ved, hr. Flemming Hansen har en partikollega, der har sagt, at ideologi er noget bras.

Men den praktiske del i forhold til erhvervslivet er selvfølgelig vigtig, og jeg synes da, det er fint, at hr. Flemming Hansen kan tage ned på en skomesse og se varerne faktureret i euro, men det kan han altså gøre allerede nu, hvor Danmark ikke er med i euroen, hvor vi stadig har kronen, så hvad er problemet? Han kan endda betale i euro, hvis han som erhvervsmand ønsker at betale i euro, men det er jo påfaldende, at af de lande, der står uden for Euro-land, er Danmark det land, har jeg set i en opgørelse, hvor erhvervslivet i mindst omfang bruger euroen som betalingsmiddel. Det er jo meget interessant.

Så spørger hr. Flemming Kofod-Svendsen, om det med Østeuropa ikke påvirker. Jo, men de ønsker jo euroen, gør de ikke? Helt ærligt, nu har det været sagt flere gange heroppefra, at det ønsker de, men Øst- og Centraleuropa er altså mange lande. Det er befolkninger, som mener noget vidt forskelligt, har politiske slagsmål, ligesom vi har her i Folketinget, har vidt forskellige ønsker. Så kan man da godt sige, at der er nogle regeringsrepræsentanter, der ønsker noget bestemt, men de undersøgelser, vi ser fra de Øst- og Centraleuropæiske lande, viser jo et langt mere nuanceret billede af, hvad de i virkeligheden ønsker, end det, man forsøger at præsentere her, hvor man giver indtryk af, at hele Øst- og Centraleuropa og dets befolkninger bare står og vil have den her euro. De har jo ikke noget valg. De får at vide, at de kan tage *acquis communautaire*, som det så lidt hedder. Forhandlingsgrundlaget er, at de skal være med i det hele, ikke stykkevis og delt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, det var taletiden til den gode side.

Hr. Jens Rohde, hr. Per Kaalund og hr. Claus Larsen-Jensen i nævnte rækkefølge – korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg har jo stor respekt for hr. Kristian Thulesen Dahl og synes også, han er en flink fyr – undskyld, jeg siger det, men sådan er det – men jeg synes ærlig talt, at det er en smule anstrengende at høre på, at Dansk Folkeparti hele tiden maler med den brede pensel, der hedder, at siger man ja til f.eks. ØMU'en, så er man for et Europas

Forenede Stater, så er man for fuld integration på alle områder. Det er jo ikke korrekt. Der er forskel på, om man integrerer i bredden eller man integrerer i dybden.

I Venstre har vi den holdning, at der er nogle kerneområder, hvor vi godt kan bruge noget mere integration – det er pudsigt nok de områder, som der er forbehold på – fordi det er nogle af de allerallervigtigste områder, EU skulle koncentrere sig om, og så er der nogle områder, vi ikke ønsker at have med. Men det, at man ønsker en dybere integration på nogle kerneområder, er jo ikke ensbetydende med, at man med det samme er for, eller i hvert fald at alle er for, at der skal laves et Europas Forenede Stater, som vi også, når man tager den diskussion, behøver en definition af, må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Der er for mange ord, der bliver kastet op i luften, uden at vi nogen sinde får dem defineret, og derfor ryger debatten alt for hurtigt og alt for let af sporet.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl siger i sin ordførertale på et tidspunkt, at efter et nej den 28. september er det status quo. Må jeg have lov at spørge: Hvad er det, der er status quo efter et nej? Tror hr. Thulesen Dahl ikke på, at et dansk nej den 28. september vil påvirke udenlandske investorer, der måtte påtænke f.eks. at gå ind på det danske aktiemarked, fusionere med virksomheder, og en lang række andre ting? Med et ja ønsker vi at styrke den økonomiske udvikling og fremme den i samarbejde med de andre eurolande, og det tror vi på kan være godt. Hvad menes der med status quo? Hvor har hr. Kristian Thulesen Dahl den vurdering og den viden fra, at det er status quo efter den 28. september?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl refererer til et af ændringsforslagene fra Dansk Folkeparti, som taler lidt om Grønland og Færøerne. Færøerne – i hvert fald en del af det færøske samfund – siger, at de godt kunne tænke sig nationalt selvstyre fra Danmark. Det interessante er at tage, hvad de siger i deres egen hvidbog om selvstyre og om valutasystemet. Der står:

»Det Økonomiske Udvalg mener, at den færøske økonomi påtager sig unødvendigt store